

1. RUCH (1) *sb m*

I sg ruchem.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Zmiana położenia, poruszanie się; przen; agitatio, motus, motio, numen, pulsus Cn:

Wyrażenie: »ruch jednostajny«: Tóż [opatrność pańską] y porządne niebá powiádaią/ Nie ludzkim głósem: który nie iest táki/ Aby go człowiek mógl łyżć wżeláki: Lecz z íprawą íwoią/ ruchem iednoftáynym/ Który wżyftkiemu świátu nie iest táynym. KochPs 26.

Cf RUCHANIE

MN